

של „וויתורים חדישים“ הרווחת בחוגים הרשמיים של המעצמות. הוא הבהיר שהוויתור הנדרש מהערבים הוא וויתור על חלק מתביעותיהם בעוד שהוויתור הנדרש מישראל הוא וויתור על חלק מנכסיה.

מאמצי ישראל לשלום

בתקופה הנסקרת הזרה ישקאל והביעה את נכונותה להגיע לידי הסדר עם המדינות הערביות השכנות ולקיים שלום של קבע באזור. ראש הממשלה, מר דוד בן-גוריון, הזר והכריז שהוא מוכן להיפגש בכל מועד ובכל מקום עם ראש ממשלת מצרים כדי לדון בשאלות השניות במחלוקת ולענין בדרכי שיפור היחסים בין ישראל ומדינות ערב. הערבים דחו הכרזה זו וראש ממשלת סעודיה אמר ב־17 באוקטובר 1955: „עוד לא נולד המנהיג הערבי שיסכים להיפגש עם בן-גוריון ולדון על השכנת שלום בין ישראל לארצות ערב“.

גם לאחר החמרת המצב עקב עיסקת הנשק הצ'כית מצרית הכריז ראש הממשלה שקיום השלום עדיף על גזרון במלחמה.

לעומת נכונות זו להסדרת היחסים עם הערבים השמיעו מנהיגי ערב הכרזות חד משמעיות של איבה וסירוב להיכנס לכל משא ומתן.

עם תום התקופה הנסקרת הגיע סכום החשבונות ודונות החסומים ששוחררו לטובת הפליטים הערביים ל־4 מיליון לירות שטרלינג בערך. שיהרור הפקדונות עזר לשקם מספר רב של פליטים באופן עצמאי ושיחרר אותם מתלות בעזרה מבחוץ. גילוי זה של רצון טוב מצד ישראל לתרום להקלת גורל הפליטים נתקל ביהס עויין מצד ממשלות ערב שהעדיפו להשאיר גם השנה את מצב הפליטים הערביים כמו שהוא, כדי שישמש בידם קלף מדיני.

השידורים הערביים ב„קול ישראל“ הורחבו במגמה להד עמיד את העמים הערביים על רצונה הכן של מדינת ישראל בשיפור היחסים עם שכנותיה ועל הסכנה הטרו מינה בהסתה המתנהלת ע"י שופרי התעמולה הערבית.

ישראל במשפחת העמים

ארצות הברית

בשנה שהלפה הורחבה החוקה רשת נציגויות ישראל בארצות-הברית. קונסוליה ישראלית חדשה נפתחה באטלנטה במדינת ג'ורג'יה.

לכד משגירות ארצות הברית וקונסוליות בירושלים ובהיפה פועלת בישראל משלחת מטעם המינהל לסיוע חוץ הכוללת מומחים וטכנאים בשטחי החקלאות, ההשקאה, התעשייה, הבריאות וכדומה.

במשך השנה ביקרו בישראל מספר רב של סנטורים וצירים של בית הנבחרים האמריקני, מושלים, ראשי עיריות, אנשי דת, שופטים, מנהיגי פועלים, מהנכים וסופרים. כן ביקרו בארץ עתונאים רבים ועורכי תוכן ניות טלביזיה מארצות הברית. מאידך גיסא סייעו נציגי גים ומבקרים ישראלים שונים בארצות הברית לטיפוח קשרי התרבות עם מדינה זו. דעת הקהל בארצות הברית הופנתה לישראל על הישגיה ובעיותיה. משלחת בראשות סגן מנהל כללי של משרד החוץ, ערכה בחסות

אפשר יהיה למצוא דרך לפשר בין האינטרסים החיוניים של כל הצדדים מבלי לפגוע באינטרסים אלה.

כפתרון לבעית הפליטים הציע המזכיר את יישוב הפליטים מהדש, החזרתם במידה שהדבר ניתן לביצוע ותשלום פיצויים לפליטים ע"י ישראל בעזרת מלווה בינלאומי שארה"ב תשתתף במימונו. כן הביע בשם הנשיא אייזנהאואר את נכונות ארה"ב לתרום לביצוע תוכניות פיתוח והשקאה שיאפשרו את יישובם מחדש של הפליטים.

ישראל ראתה בנאום זה כמה מגמות חיוביות: ההר תירה להסדר מוסכם של שלום בין ישראל לבין שכנותיה; הנכונות להעמיד תריס בפני תוקפנות הדידת בפני הארץ; מניעת מרוץ זיון ושיחרור האמצעים הלאומיים למטרות קידמה ופיתוח.

מאידך גיסא עוררו נקודות מספר בנאום הששות ציני ניים. הפיסקה בשאת הגבולות שהוגדרו ע"י מר דאלס כארעיים ובעיקר הדברים על שטחים שוממים שגודעת להם חשיבות רגשית בלבד, מהם השתמעה מגמה לב"קש מישראל וויתורים על חשבון שלמות הגב — עוררו את עיקר ההתנגדות.

ממשלת ישראל ראתה בהזדמנות זו להדגיש את ההר לטתה הנחושה לשמור על ריבונותה ועל שלימות שטחיה של ישראל. ישראל לא תבעה מעולם תביעות טריטוריאליות מארצות ערב ושללה כל מחשבה על וויתורי שטח הדדדיים מצדה.

באשר ליישוב בעית הפליטים הערביים הרי ממשלת ישראל מתנגדת, כידוע, לעקרון ההחזרה של הפליטים כפתרון לבעיה. משום שאין היא רואה עצמה אחראית למצב שנוצר כתוצאה ישירה מתוקפנותן של מדינות ערב ב־1947/8. אין ספק כי החזרת הפליטים היתה מערערת את בטחון המדינה מיסודו. נוכח האיבה וההרתה הפרועה בארצות ערב הרי סכנה זו גדולה שבתיים.

הפתרון היחידי לבעיה הוא ליישב את הפליטים בקרב אחיהם לתרבות, לשון ודת, בארצות הערביות העשירות הן בקרקע והן במים. מאידך גיסא סייעה ממשלת ישראל לאיחוד משפחות ערביות ובמסגרת זו נכנסו לישראל עד סוף שנת 1955 למעלה מ־33,000 פליטים. ממשלת ישראל נכונה לשלם פיצויים לפליטים, תמורת קרקעות וטושים, כשהיא מתנה תשלום זה בהפסקת החרם וההסגר הערביים ובתשלום פיצויים לפליטים היהודיים מארצות ערב.

ביחס להסדר היחסים בין ישראל לשכנותיה ראתה ממשלת ישראל לנכון להבהיר את השקפותיה, הכיר ללות הקלות בתחומי הכלכלה, התחבורה ומפעלי פיתוח, על יסוד הדדיות במסגרת יחסי שלום בין ישראל לארצות ערב. תוכנית זו ציינה את הנכונות לשלם פיצויים לפליטים כמו את הנכונות לדון במו"מ ישיר על תיקוני גבולות הדידים לטובת שני הצדדים.

בנאומו ב־9 בנובמבר 1955 דבר סיר אתחוני אידן על פשרה בין גבולות החלוקה מ־1947 לבין גבולותיה הנורכיים של ישראל כבסיס להסדר ישראלי-ערבי. ראש ממשלת ישראל דחה הצעה זו 15 בנובמבר 1955, כנטולת בסיס חוקי, מוסרי והגיוני. בנאומו בכנסת ב־2 בינואר 1956 עמד שר החוץ על הנוסחה המטעה

המוסד האמריקני "טאון הול" Town Hall מסע הרצאות על פני 27 ערים בארצות הברית.
 בחודשים מרס—מאי 1956 ערכו אוניות מלחמה מהצי הששי האמריקני ביקור בן ימוסין בנמל חיפה.

תביעת ישראל לנשק: בעייתיה הבטחוניות של ישראל והפרת מאזן הכוחות הצבאי והמדיני לרעה עמדו בשנת תשס"ז במרכזו יחסי ישראל—ארצות הברית. בשתי שיחות עם מזכיר המדינה האמריקני, בוועידת ג'נבה העלה שר החוץ, מר משה שרת, את תביעת ישראל לנשק מגן ומר דאלס הבטיח עיון אוהד בבקשה. בהמשך לשיחה זו הגישה ישראל במחד ציט נובמבר 1955 למחלקת המדינה את רשימת הנשק המבוקש.

בעייתיה הבטחוניות של ישראל ובקשתה לנשק מגן עוררו ברהבי דעת הקהל האמריקנית תהודה אוהדת ותפשו מקום נכבד בעיתונות, ברדיו, בטלביזיה ומעל במות פומביות שונות. בביקורו בארה"ב למען מפעל איגרות מילווה הפיתוח, בחודש נובמבר—דצמבר 1955, ניתנה לשר החוץ הזדמנות להסביר מעל במות ציבור ליות חשובות את עמדת ישראל גוכה ההתפתחויות האחרונות באזור.

היסוסי הממשלה האמריקנית להיענות לבקשת ישראל גרמו להשיייה ממושכת בקבלת ההחלטה. מבלי לבטל את הסיכוי להיענות חיובית נימקו דובריה את דחיית ההכרעה בטענות שונות. עמדה אמריקנית זו באה לידי ביטוי בהופעת מזכיר המדינה לפני ועדת החוץ של הסנט ב־24 בפברואר 1956, עקב הפרשה של משלוח טנקים אמריקנים חדישים לסעודיה. בטענו כי ישראל, על אוכלוסייתה בת 1.8 מיליון, לא תוכל לעמוד במרוץ זיון מול מדינות ערב על 40 מיליון תושביהן. הסיק המוכר כי בטחונה של ישראל לא יכון על נשק בלבד אלא בעיקר על אר"ם ועל הצהרת השלושה (*). בתגובתו על כך אמר שר החוץ ב־1 במרס 1956: "אם זהו הגיבוש הסופי של מדיניות ארה"ב כלפי ישראל וגוכה המצב שנתהווה במערכות המזרח התיכון, אזי שום מליצה לא תוכל לחפות על העובדה הפשוטה והתמורה כי ארה"ב מוכנה להפקיר את ישראל לגורלה".

עם הגברת זרם הנשק הציכי למצרים וקליטתו ועם הבהרת המגמות התוקפניות של המשטר המצרי, החלה ממשלת ארה"ב להכיר בצידקת טענותיה של ישראל בהבר הצורך בהחזרת מאזן החימוש כאמצעי להרתעת התוקפנות. למרות הכרה עיקרונית זו לא באה עדיין היענות אמריקנית ישירה לבקשתה, והמגע בין נציגי ישראל ומחלקת המדינה בעניין זה נמשך.

ביטחון ישראל בעיני ארה"ב: בנאום של מר דאלס מ־26 באוגוסט 1955 הביע מזכיר המדינה את נכונות ממשלת ארה"ב להצטרף להסכמים שיבטיחו את הגבולות בין ישראל לבין שכנותיה הערביות. לאחר יישובן של הבעיות העיקריות השגויות במחלוקת

(* הצהרה של ממשלת ארה"ב, בריסניה וצרפת משנת 1950 בה הצהירו על התנגדותן לשינוי גבולות של גבולות ישראל ולשינויים במאזן הכוחות בין ישראל למדינות ערב.

בין שני הצדדים. מזכיר המדינה הביע את התקווה כי ארצות אחרות יצטרפו לערובת ביטחון כזו וכי היא תזכה לזושיבניות של אר"ם. הנשיא אייזנהואר ומר דאלס חזרו בהודמנויות שונות על הבעת נכונות זו.

לעומת איינכונות להיכנס לאלתר להתחייבות בתווה לערובה ביטחונית לגבולות ישראל, הורה והצהירה הממשלה האמריקנית בהודמנויות מספר על העיקרון כי הבטחת קיומה של ישראל היא אחת המטרות הירודיות של מדיניות ארה"ב. כן הושמעו הודעות על כוונתה של ארה"ב לפעול במקרה של תוקפנות בהתאם להצהרת השלושה במסגרת אר"ם ומחוצה לה.

ב־9 באפריל 1956 הודיע הנשיא אייזנהואר על כוונתה של ארה"ב להתנגד, בהתאם לאחירותה לפי מגילת אר"ם, לכל תוקפנות באזור בגדר האמצעים המתורים לפי החוקה האמריקנית ולתמוד בכל מדינה אשר תיפול קרבן לתוקפנות מעין זו.

בהגיוו על הודעה זו אמר ראש הממשלה ב־22 באפריל 1956 בכנסת: "דאי שאין לזלזל בהבטחת הבית הלבן לעזור ולסייע לאומה העלולה להיתקף. המדינה האחת במזרח התיכון שסכנה זו צפויה לה היא ישראל ואם העורה לה אמריקה לא תינתן בזמנה — ועד עכשיו לא ניתנה — עלול הרצון הטוב הרצוף בהצהרה זו, להחמיץ שעת הכושר ולעלות בתוהו. מה שאנו מצפים מארצות הברית — והוא הדין מארצות אחרות — הוא לא משלוח צבא נגד החוקף בפועל אלא סיפוק נשק מגן לישראל שירתיע וימנע את ההתקפה... כל דחייה במתן נשק מגן לישראל מגבירה סכנת מלחמה".

הסיוע הכלכלי: גם השנה נכללה מדינת ישראל בין הארצות להן תוקצב סיוע כלכלי ע"י הקונגרס האמריקני. שוב תוקטן הסכום השנה והועמד על 25 מיליון דולר. הסייע ניתן גם הפעם הלקו בצורת עודפים הקלאיים המשתלמים בלירות ישראליות וחלקו בצורת הלואה לתקופה ארוכה. ניתנה אפשרות לממדת שלת ישראל לקנות עודפים קלאיים נוספים בלירות ישראליות לפי החוק לפיתוח הקלאי אמריקני. ובמשך השנה נקנו עודפים כאלה בסך 28 מיליון לירות בקירוב. כן קיבלה ישראל סיוע טכני בסכום של 1.5 מיליון דולר. הוגשה בקשה לבנק ליצוא וליבוא למילווה בסך 75 מיליון דולר, אשר ישמש למימון תוכנית ארבע שנים לפיתוח מקורות המים בישראל.

יבוא ספרים, עתונים וכתבי עת מארה"ב נמשך לפי הסכם בהיקף שנתי של 1.5 מיליון דולר ויותר. השנה נכללו במסגרת תוכנית זו גם תקליטים. נוסף על כך הובאה במסגרת התוכנית גם תאית לייצור נייר. התש"לום הוא בלירות ישראליות לחשבון הסום של ממשלת ארה"ב בישראל. בפברואר 1956 ביקר בארץ מטעם מחלקת המדינה, מר ברנרד קצין, כדי לדון בתוכניות תרבותיות. הנוכיות ומדעיות אשר הממשלה מעוניינת בהן ואשר להגשמתן ינוצל הסכום שהצטבר בחשבון הסום זה מאז 1952.

אמריקה הלטינית

הקשרים עם ארצות אמריקה הלטינית נתחדקו ונתרחבו. באוקטובר 1955 הגיש ציר קובה הראשון בישראל, מר אלברטו דה לה קמפה אי רוף את כתב האמנתו

הבר העמים הבריטי

יחסי ישראל-בריטניה הגדולה עמדו בתקופה הנסקרת בסימן התמורות המדיניות והבטחוניות שהלו בשנה החולפת באיזור המזרח התיכון. הפרת מאזן הכוחות הצבאי והמדיני של אמנת בגדד והשינויים שאירעו לאחריה בירדן, שימשו נושאים עיקריים לדיון בין ממשלות ישראל ובריטניה הגדולה. ממשלת בריטניה ודעת הקהל הבריטית הועמדו על הסכנות הצפויות לבטחונה של ישראל מהתפתחויות אלו ומסיוע צבאי חד-צדדי למדינות ערב. ב-9 בנובמבר 1955 נשא ראש ממשלת בריטניה הגדולה נאום שמתוכו נשתמעה כוונה לתווך בין ישראל לארצות ערב על יסוד וייתורי שטח מצד ישראל. ממשלת ישראל הבהירה ברורות לממשלת בריטניה כי היא שוללת כל הצעה להסדר שיש בה משום פגיעה בשלמותה הטריטוריאלית של המדינה.

ב-13 במרס 1956 ביקר בישראל שר החוץ הבריטי, מר סליון לויד. בשיחות שניהלו עמו ראש הממשלה ושר החוץ בירושלים נידונו בעית יחסי ישראל-בריטניה הגדולה ושאלות הקשורות במדיניותה של בריטניה במוזה"ת.

בשנה הנסקרת נרכשו בבריטניה הגדולה שתי משהד תות בשביל חיל הים הישראלי.

שתי אוניות מלחמה בריטיות ביקרו ביקורי גימוסין בגמל חיפה תוך כדי סיור בגמלי הים התיכון.

כבשנים קודמות ביקרו גם השנה בישראל, כאורחי הממשלה, מספר רב של צירי בית הנבחרים משלוש המפלגות, בכללם שרים לשעבר. כן ביקרו בארץ עתו"נאים בריטיים חשובים. ערב יום העצמאות הוגש שי לכנסת מנורת נהושת מעשה ידיו של הפסל בנו אלקן. מתנת חברי שני בתי הפרלמנט ונציגים אחרים של העם הבריטי, בני אמונות שונות. הלורד סמואל, נשיא הוועד המארגן את הגשת המתנה ומר קלמנט דיויס, מנהיג המפלגה הליברלית, יושב ראש הוועד, ביקרו בהזדמנות זו בארץ.

ביחס נוסף והידוק קשרים ידידותיים מציינים את היחסים בין ישראל לבין קנדה, הרום אפריקה, אוסטרליה וניו-זילנד בתקופה הנסקרת.

בהסתמך על יחסי הידידות בין שני העמים, פנתה ממשלת ישראל באביב 1956 לממשלת קנדה בבקשה למסוסי קרב סילוניים מתוצרת קנדית. בין המבקרים הקנדיים בישראל בלטו השנה חברי הסנט ובית הנבחרים הפדרלי. כן ביקר בישראל הרברנד ג'ורג' לאקס-טון, הבישוף של איזור הירון.

קשרי המסחר עם מרבית ארצות הבר העמים הבריטי התרחבו והתפתחו במשך השנה בצורה משביעה רצון. בריטניה הגדולה היתה גם השנה הלקוח החשוב ביותר של פרי הדר ישראל. ברשימת היצוא הישראלי תופסת בריטניה הגדולה את המקום השני לאחר ארה"ב כקונה של סחורות ישראליות. בתקופה הנסקרת הוסדר מספר רב של תביעות סספיות, מסחריות ואחרות.

מערב אירופה

בתקופה הנסקרת הלה התמחזות חיובית ביחסיו עם רוב מדינות מערב אירופה. משלחות פרלמנטריות ומש-

בירושלים. בפברואר 1956 הגיש שגרירה הראשון של ארגנטינה, הד"ר גרגוריו טופולבסקי, אחרי העלאת הנציגות בישראל לשגרירות, את כתב האמנתו בירושלים. במאי 1956 הגיע לישראל הציר הראשון של אורוגואי, מר פדרו די לורנזו שקבע את מושב הצירות בירושלים בהתאם להחלטת ממשלתו. ממשלת מכסיקו מינתה את מר גוסטבו אורטיו הרנאן ציר מכסיקו ראשון בישראל. מנהל המחלקה לאמריקה הלטינית ביקר, כשגריר מיוחד, בארגנטינה. ברזיל, בצילה, בונצואלה ובאורוגואי. קונסוליות כבוד חדשות של ישראל נפתחו באקוודור, ובקורסאו.

במרס 1956 התקיים בבירת אורוגואי, כינוס מונטבידו-או" בהשתתפות למעלה מאלפים נציגים יהודים מארצות אמריקה הלטינית ועשרות נציגים לא-יהודים מארצות אלה. "הצהרת מונטבידאו", התוהמה על ידי הנציגים הלא יהודים, מביעה את הזדהותם של עמי אמריקה הלטינית עם מדינת ישראל וכוללת, בין היתר, הכרה בירושלים כבירתה של מדינת ישראל.

בשטח היחסים המסחריים ים לציין החימת הסכם מסחרי והסכם תשלומים עם ברזיל ע"י שר המסחר והתעשייה באפריל 1956. הסכם זה פותח אפשרויות רבות לסחר הליפין בין שתי הארצות. יחסי תרבות גומלין בין ישראל לארצות אמריקה הלטינית הצטיינו בפעילות רבה: נערכו ביקורים של אנשי מדע אמנים וסופרים מישראל ומארצות אמריקה הלטינית השונות והוצגו תערוכות אמנים ישראלים וסרטים ישראלים בארצות שונות. בישראל נערכה תערוכת אמנות גואטמלה. ראוי לציין במיוחד את תערוכת הציר הברזילי הנוודע קנדידו פורטינרי. כן יש להזכיר פתיחת שידורים יומיים של "קול-ישראל לגולה" בספרדית, פורטוגלית, אידיש ועברית, המיועדים לקהילות היהודיות של אמריקה הלטינית. להידוק קשרי התרבות עם ארצות אמריקה הלטינית נוסדו בירבות מן הארצות האלה מכונים לתרבות ישראל בהשתתפות יהודים ולא-יהודים מאנשי המקום. מכונים אלה משמשים מכשיר חשוב להפצת הערכים הרחוניים של ישראל. באופן מקביל הוקם בירושלים מכון מרכזי ליחסי תרבות ישראל-איברואמריקה שמתפקידו לתאם את פעולות המכונים הנ"ל ולסייע להפצת התרבות האיברואמריקנית בישראל.

בתקופה הנסקרת ביקרו בישראל מדינאים ועתונאים מאמריקה הלטינית. יש להזכיר את ביקורו של הנציג הקבוע של אורוגואי באר"ם, של שר הכלכלה הלאומית של האיטי, של שר הכלכלה של בוליביה, של נגיד הבנקים הלאומיים של בוליביה וציילה וכן ביקורו של מונסניור ג. י. פרנצ'סקי, מראשי הכנסייה הקתולית בארגנטינה. שר התחבורה, שר המסחר והתעשייה ושר המשטרה ביקרו בארגנטינה, אורוגואי, צילה ברזיל ובונצואלה.

במאי נערך טקס נטיעת יער ע"ש אנהל פולידו החוקר הספרדי הנוודע של העדות הספרדיות בתפוצות. בטקס השתתף בנו של המנוח, ד"ר אנהל פולידו אשר הוזמן ארצה כאורה הממשלה. הטקס שימש ביטוי לקשרים התרבותיים של העדות הספרדיות היהודיות בישראל ובתפוצות עם תרבות ספרד.

דיה, התן פרס נובל, מפגין את הקשרים התרבותיים הקיימים בין שתי המדינות.
בפברואר 1956 ביקרה בישראל משלחת מטעם מפלגת העבודה הנורבגית אשר שהתה בארץ שבוע ימים והידקה את קשריה עם תנועת העבודה בישראל. בחזרה לארצה פיתחה משלחת זו פעילות אוהדת למען ישראל. דעת הקהל בדנמר הוחרדה מן המתיחות הגוברת בארץ, דבר שבא לידי גילוי ספונטני בעיתונות ובאסיפות פומביות. גילויים אלה התפשטו על פני יתר מדינות סקנדינביה.

בתחום הידוק היחסים עם פינלנד יש להזכיר את ביקורו של מר פגרהולם, יו"ר הפרלמנט הפיני, בישראל וכן הקמתה של האגודה לידידות פינלנד-ישראל.

ארצות בלגיה ובלוקס: התקדמות ניכרת חלה בקשרים בין ישראל לבין ארצות בלוקס. לאחר שמר ד"ר בוא, ציר בלגיה בישראל, עבר לשמש כציר ארצות בנורבגיה, נתמנה במקומו מר א. הולוט.

הפרלמנט ההולנדי והפרלמנט הבלגי שיגרו לישראל משלחות פרלמנטריות, לפי הזמנת הכנסת.

משלחת פרלמנטרית הולנדית, מורכבת מחברי שני בתי הפרלמנט, ביקרה בישראל בינואר 1956.

בראש המשלחת עמד מר ג. ק. י. ד. קרופמן, חבר הבית העליון. בשובה להולנד הגישה המשלחת דו"ח בכתב לפרלמנט על רשמיה בישראל, אשר התפרסם בעתונות. המשלחת הפרלמנטרית הבלגית, בראשותו של מר קאמיל הויסמנס יו"ר הפרלמנט הבלגי, ביקרה בהודש אפריל 1956 בארץ ונכחה בהגיגות יום העצמאות. לאור המצב במזרח התיכון והצורך בקבלת אינפורמציה מקלי ראשון אשר הורגש הן בהולנד הן בבלגיה, ביקרו בישראל עתונאים ואורחים חשובים מן הארצות אלו. בין האורחים היו מר ואן דר קיפוט, שר הכספים ההולנדי, שביקר בישראל כאורחו של שר האוצר. כן ביקר בארץ מר לואי גואה לפני כניסתו לתפקידו כראש המחלקה למזרח התיכון ולאפריקה במשרד החוץ ההולנדי.

ראוי לציין את העמדה התקיפה שנקטה ממשלת הולנד לגבי הוראות ההרס מטעם הליגה הערבית לפירמות הולנדיות, דבר שמצא את ביטויו בדברי מר לונק, שר החוץ ההולנדי, בפרלמנט.

באפריל 1956 ביקרה בישראל, ביקור נימוסי, המשרת ההולנדית, "פית הין".

משלחת ספורט בלגית, שכללה 13 אתלטים, השתתפה במשחקי ספורט שנערכו בישראל באפריל 1956.

בקונגו הבלגית נפתחה קונסוליה ישראלית.

הלווטיה: ניכרת התפתחות בתחום המסחר ביחסי הלווטיה-ישראל. מספר אישים מהלווטיה ביקרו בתקופת הגידונה בישראל, ביניהם וילי שפילר, חבר הבית העליון הלווטני. נאמנה לנושיליותה סירבה מר שלת הלווטיה להתיר הקמת משרד הרם מטעם הליגה הערבית על אדמתה.

יוון: ביחסי ישראל-יוון לא חלה תמורה, בהיעדר יחסים דיפלומטיים מלאים. בשטחים המעשיים קיימים בין שתי המדינות קשרים המתפתחים באופן גורר

לחות של ציגי תנועות פועלים מארצות שונות וכן אישים שונים ביקרו בישראל, עמדו על בעיותיה וסייעו להעמקת ההבנה לענייני ישראל בארצותיהם. החרדה לבטחון ישראל הגיעה לידי ביטוי נאמן בדעת הקהל, ביחוד בצרפת ובארצות סקנדינביה.
האינטרנציונל הסוציאליסטי שנתכנס בציריך במרס 1956 הביע את הזדהותו עם מדינת ישראל ואת חרדתו להבטחה. התעניינותה המוגברת של מערב אירופה בישראל נתנה את אותותיה גם בהידוק קשרי התרבות והכלכלה בתקופה זו.

צרפת: דאגתה של צרפת לשלום במזרח התיכון התבטאה בהתייחסות בקיים המצב הטריטוריאלי הנוכחי באזור ובעקרון מאזן הכוחות. ההודעה המשותפת הצרפתית-רוסית ממאי 1956 הדגישה את הצורך בהסכם של שלום בין ישראל לארצות ערב המתקבל על דעת שני הצדדים.

לאחר העיסקה המצויה ציכית גילתה צרפת הבנה לצרכיה הבטחוניים החמורים והדחופים של מדינת ישראל, בספקה לה כמות נשק מגן, בעיקר מטוסי סילון מהזמנות נאט"ו באישורה של ממשלת ארה"ב, אם כי במידה הרחוקה עדיין מלהבטיח הרחעת התוקף פנות הערבית.

קשרי התרבות בין שתי המדינות הולכים ומתפתחים. הוסכם על הקמת בית ספר תיכון בתל אביב שבו יורו את השפה הצרפתית כשפה לועזית ראשונה. פעילות האגודות לידידות ישראל-צרפת מתקדמת. ביקרו בארץ אמני תיאטרון וקולנוע צרפתיים. לסטודנטים ישראלים נתנו מילגות ללמוד בצרפת. נתמנה יועץ ראש שון לענייני תרבות בגרמניה ישראל בפאריס.

מדינאים, אנשי מדע ועתונאים צרפתיים ביקרו בישראל, ביניהם מר מוריס פור המכהן עתה כסגן שר החוץ בצרפת. במאי 1956 ביקרה בישראל, ביקור נימוסי, המשחתת הצרפתית, "סלרקוף".

סקנדינביה: ביחסי ישראל-סקנדינביה חלה השנה התקדמות ניכרת שהתבטאה בין היתר במינויו של מר ינס מאלניג כשליח מיוחד וציר מוסמן של שוודיה בישראל (הוא שימש מקודם ממונה); במינויים של ממונים קבועים מטעם ישראל בהלסינקי ובקופנהאגן; ובמינוי ממונה זמני באוסלו. הכפוף לצירות ישראל בשטוקהולם.

עם סיום תקופת כהונתו של ד"ר א. ניסן ז"ל, ציריה הראשון של ישראל בארצות סקנדינביה, נתמנה ד"ר ת. יהיל במקומו. ד"ר ניסן ז"ל נפטר בו' בסיון תשט"ז, זמן קצר לאחר ששוב ארצה. עבודתו הפוריה זכתה להערכה כללית. ממשלות סקנדינביה ואישי ציבור רבים הביעו את צערם העמוק על פטירתו.

רגשות אהדה לישראל הביע ראש ממשלת שוודיה בנואמו בריקסדאג ב-7 במרס 1956. המש מדינות סקנדינביה הביעו רדתן לגורל ישראל במועצת שרי החוץ של ארצותיהן, אשר נתכנסה באפריל 1956 בקופנהאגן. יסודה של האגודה לידידות שוודיה-ישראל בתחומם של הג'ו ורה וייצמן וציר שוודיה בישראל מהווה חוליה נוספת ברשרשרת יחסי ידידות שבין שתי המדינות. ביקורו בישראל של פרופ' טריבריום משווי